

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Inscrycja w półkolumnie, arukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Franeya. — Belgia. — Szwajcaryna. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Azya. — Afryka. — Doniesienia z ostatniej pocztą. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

Złoczów, 7. kwietnia. Na założenie szpitalu obwodowego w Złoczowie wpłynęły od 25go marca do 7go kwietnia następujące dalsze kwoty z dobrowolnych składek, a mianowicie ofiarowali pp. Józef Listowski, właściciel Kątów 30zł., znakomiti mieszkańcy powiatu oleskiego: Wincenty Malina rządca dóbr 5zł.25c.; Alexander Korczyński gr. k. pleban 5zł.25c.; Apolinary Tarnawski 5zł.25c., Leopold Izycki rz. k. pleban 5zł.25c.; Mikołaj Kopacz gr. k. pleban 2zł.10c., Jan Sirko gr. k. pleban 2zł.10c.; Jerzy Błoński gr. k. pleban 2zł.10c.; Teodor Stachów gr. k. pleban 1zł.5c.; Samuel Erlich rabin z Sasowa 5zł.25c.; Puren Byk właściciel domu 2zł.10c.; Mendel Kapaun dzierzawca propinacyi 2zł.; — gminy powiatu oleskiego: Sabinówka 1zł.53c.; Angielówka 3zł.15c.; Ozydów 20zł.20c.; Bołozynów 10zł.25c.; Kadłubiska 18zł.20c.; Podlesie 8zł.5c.; Zakomarze 11zł.10c.; Czechy 22zł.55c.; Razniów 5zł.25c.; Koftów 11zł.19c.; Werchobuz 11zł.50c.; Opaki 9zł.25c.; Hucisko oleskie 11zł.33c.; Chmielowa 6zł.20c.; Ruda 3zł.34c.; Zahorce 5zł.96c.; Jasionów 19zł.30c.; Dubie 18zł.50c.; Czyszki 11zł.56c.; Żulice 17zł.5c.; Usznia 25zł.25/10c.; Podhorce 34zł.17c.; Bużek 14zł.29/10c.; Pobocz 5zł.; Czeremosznia 9zł.87/10c.; — Sasów 34zł.28c.; Olesko 30zł.74c.; Kąty 14zł.35.; Juśkowice 11zł.; Rozwaz 10zł.50c.; Chwałów 1zł.58c.; Huta werchobuzka 2zł.57/10c.; Białokamień 30zł.; Przewłoczka 16zł.35c.; Sokółówka 17zł.82c.; żydowska gmina Sokółówki 5zł.65c.; żydowska gmina Sasowa 15zł.75c.; żydowska gmina w Białymkamieniu 5zł.36c.; żydowska gmina w Olesku 5zł.25c.; nakoniec granicy powiatu łopatynskiego: Szezurowice 19zł.2c.; i Łopatyn 8zł.34c.; razem sześćset złotych 36c. wal. austr.

C. k. władza obwodowa w Złoczowie wyraża niniejszem w imieniu cierpiącej ludzkości najszczersze podziękowanie szlachetnym dawcom, i oznajmia oraz, że dalsze ofiary na ten szpital ogłaszane będą tą samą drogą.

Za wszystkie zebrane dotąd pieniądze w gotówce kupiono 5% obligacye indemnizacyjne podług kursu i ulokowano w ten sposób tymczasowo cały kapitał, a wpływające półroczne procenta będą używane zawsze na zakupywanie nowych obligacyi.

(Wiadomości bieżące. — Subskrypcya w Medyolanie.)

Wiedeń, 10. kwietnia. *Gazeta wiedeńska* pisze: ażeby uczcić nadzwyczajne zasługi Jego Excelencyi pierwszego prezydenta najwyższego trybunału Dr. Karola barona Krausa, który przed kilkoma dniami obchodził 50tą rocznicę swej służby i ze względu, że powyżymieniony wysoce poważny dygnitarz państwa, pomimo ważnych spraw swego zawodu, także jako członek zastępstwa gminy miasta Wiednia, wyświadczył bardzo pożyteczne zasługi, uchwaliła rada gminy na wniosek burmistrza na posiedzeniu z dnia 8. b. m. jednogłośnie, ażeby mu nadać prawo honorowego obywatela miasta Wiednia.

— Dziennik *Gas. di Milano* ogłasza wykaz subskrypcyi na korzyść tych klas medyolańskiej ludności, które w skutek terażniejszych stosunków pozbawione zostały utrzymania. Dotąd ofiarowano 8.282 zł. i co tygodnia będzie wychodzić nowy wykaz dalszych subskrypcyi. Jak wiadomo ofiarowali Ich cesarzewiczowskie Moście Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian i Arcyksiężna Karolina 5000 zł. z własnych funduszów.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 4go kwietnia. Pruski poseł wyjechał do Berlina. Wiadomości z Vera-Cruz nadesłane na Hawanę donoszą, że wszyscy cudzoziemcy zostali zawiązani opuścić miasto. Miramon zbliżał się do miasta. Według listów z dnia 3. marca otrzymali tutejsi reprezentanci Francyi, Belgii i Holandyi instrukcyje swego rządu, nalegać na rząd hiszpański, ażeby uznał dług z 1831 roku i wyrzekł słuszną wierzycieli państwa.

— Jeneral Ros de Olano wręczył dziś o 2 godzinie po południu w królewskim pałacu księciu Asturyi dwa uniformy t. j. uniform strzelców madryckich i uniform żołnierski liniowej piechoty, a to w imieniu piechoty hiszpańskiej armii; Jej Mość Królowa przyjęła jenerala bardzo łaskawie.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Nowe adresy wyborcze. — Przesilenia na giełdzie. — Powody. — Adres p. Disraeli do wyborców. — Posiedzenie z dnia 5. kwietnia.)

Londyn, 7go kwietnia. Wczoraj były na pokojach u Jej Mości Królowy w St. James ranne recepcye, na których przedstawiono Jej Mości Królowy 420 osób, między tymi przedstawił poseł francuski p. du Creil; amerykański, senatora Klingman; a hiszpański kapitała Miguel Lob; lord Stanley zaś jako sekretarz państwa dla Indyi przedstawił syna, wnuka i prawnuka Sultana Tipu. Dyplomatyczny korpus zastąpiony był prawie zupełnie. Przed recepcją był hrabia Derby na prywatnej audyencyi u Jej Mości Królowy a podczas tej audyencyi przybyli właśnie Ich królewiczowskie Moście książę August Sachsen-Koburg z małżonką i z swemi dziećmi do pałacu Buckingham na odwiedzinę.

Prócz recepcyi Drawing Room zapowiedzianej na dzień 14go b. m. będzie u Królowy jeszcze inna recepcya zapowiedziana na dzień przed urodzinami Królowy.

— Prócz lorda John Russel, ogłosili także i trzej inni zastępcy City, t. j. Rotschild, Cramford i sir James Duke. adresy i starają się o swe dawne miejsca. Utrzymują, że się oświadcza za ballotowaniem. Za p. Disraeli nikt jeszcze nie poszedł, ażeby w adresie wcale nie wspominać o reformie.

— Raport giełdowy dziennika *Times* z 2go b. m. utrzymuje, że główną przyczyną spadania kursów są doniesienia z Francyi o tamtejszych nadzwyczajnych uzhrojeniach. Powiada, że te symptomata nie dają się w żaden sposób pogodzić z zapowiedzeniem bliższego kongresu, a publiczność pyta się, dlaczego inne mocarstwa nie sprzeciwiają się temu, kiedy to kompromitują ich powagę i mogłyby się zadować, że na połączone ich obrady wpływa zbrojna przewaga jednego członka. Takie uzhrojenia wywołają obawę dlatego, iż mogłyby mieć znaczenie dopiero wtedy, jeźliby zachodziła jaka wątpliwość. Ale mocarstwa są teraz w stanie bronić słusznej sprawy w każdym kierunku, i dlatego też niepotrzebne są dzisiaj wszelkie nadzwyczajne usiłowania indywidualne. Utrzymują też powszechnie, że dotąd nie zaradzono złemu z niedbałości tylko, gdyż jest to obowiązkiem Anglii, Prus i Rosyi objawić swoją wolę w tej sprawie, a chociaż co do zamiarów Rosyi zachodzą może jakie wątpliwości, nie dąłoby się to przecież pogodzić z jej spokojnością, gdyby chciano wierzyć, iż może popierać złe zamiary, by obalamować całą Europę.

— Disraeli wydał do wyborców swoich w Buckinghamshire adres następujący:

Szanowni Panowie! Większość parlamentowa złożona z rozmaitych sprzecznych sobie frakcyi, użyła liczebnej swej przewagi tylko na to, by przysporzyć większych trudności rządowi Jej Mości Królowej, i by sposobem niegodnym przeszkodzić dalszemu rozpoznaniu jego propozycyi. Przed rokiem wezwała Jej Mość Królowa lorda Derby do objęcia steru administracyi rządowej, a przy pomocy swych kolegów usiłował jak najgorliwiej wywiązać się należycie z obowiązków swych wobec kraju. Klęska zadana teraz rządowi pozbawiła go powagi, a jednak nie ma w szeregu opozycyi przeto zgody większej od tej, kiedy to sporna jej polityka i ze sobą niezgodna oddała ster rządu na ręce lorda Derby. Opozycya w terażniejszej izbie niższej wybrana śród dwuznacznych stosunków, rozpadła się na sekcye, które się w jednem tylko zgadzają, by obalić rząd królewski, jakiby tylko istniał. Taki stan rzeczy jest niepomysłny tak dla parlamentu, jak i dla państwa. Jest to rzeczą kraju rozpoznac i zapobiedz tym niedogodnościom. Chwila obecna jest stanowcza, Anglia zobowiązała się objąć pośrednictwo między dwoma wielkimi monarchiami, i według możliwości zachować pokój Europie. Rzeczą jest potrzeba, by parlament patryotyczny wspierał rząd królewski i Jej Mość Królowa idąc więc za radą swych ministrów odroczy wkrótce parlament terażniejszy i następnie rozwiąże dla powzięcia zdania swego ludu, tak że ci, których Jej Mość Królowa zaszczyca swem zaufaniem, będą mogli z należytą powagą kierować sprawami rządowymi. W takim składzie rzeczy spodziewam

się po szczerości i dobrych dla ogółu chęciach powiatu buckingham-shirskiego, że będzie wspierać rząd Jej Mości Królowej, i wybierze m. n. po raz 6ty zastępcą swym w parlamencie. Mam zaszczyt i t. d. Downing-Street, 4. kwietnia 1859. *B. Disraeli.*

— Na posiedzeniu izby wyższej z dnia 5. kwietnia odczytano po raz pierwszy bil względem indyjskiej pożyczki, który w niższej izbie przeszedł już wszelkie formalności, a lord Derby oznajmił, że we czwartek przy drugim odczycie proponuje zawieszenie dziennego porządku, ażeby bil jak najprędzej przeszedł wszystkie formalności i mógł otrzymać sankcję Jej Mości Królowy nim odejdzie poczta do Indyi. Potem odroczyła się izba o godzinie 6 minucie 25 wieczorem.

Na posiedzeniu izby niższej z dnia 5. kwietnia oznajmił pan Berkeley, że na przyszły wtorek wnieśli projekt względem balotowania. Na to proponuje kanclerz skarbu, ażeby sprawy rządowe aż do końca sesyi miały pierwszeństwo przed wszelkimi uwagami prywatnymi. Mr. Spooner nie chce zbijać tego wniosku, pomimo że od swego szanownego przyjaciela mógł oczekiwać względniejszego traktowania. Teraz nie ma już sposobności przedłożyć izbie kwestyę względem balotowania albo kościelnego podatku nie przyjdą pod obrady. Mr. H. Berkeley nie da się odstraszyć, tylko w formie poprawki popierać będzie swój wniosek w komitecie przyzwalającym. Wniosek kanclerza skarbu przyjęto bez oporu.

Na interpelację Mr. Vernon Smitta mówi lord Stanley, że w poniedziałek proponuje, ażeby jeneralnemu gubernatorowi Indyi i innym urzędnikom indyjskiego państwa wyrazić podziękowanie parlamentu.

Posiedzenie izby niższej z dnia 6go b. m. rozpoczęło się osobistymi przemówkami między lordem Palmerstonem, sir J. Pakingtonem, sir G. Greyem i innymi; te przemówki wywołała mowa lorda Derby na posiedzeniu z poniedziałku wieczór.

Francya.

(Konferencya w sprawie Księstw Naddunajskich. — Wiadomości bieżące. — Posiedzenia ciała prawodawczego. — Komisya budżetowa. — Dar Paryża p. inu Lamartine. — Gwardya cesarskie. — Kupno koni. — Rozkaz dzienny marszałka Magnan. — Persowie na naukach w Paryżu.)

Paryż, 7go kwietnia. Dziś o godzinie 2giej było pierwsze posiedzenie konferencyi w sprawie Księstw Naddunajskich. Blizsze szczegóły tej konferencyi nie są jeszcze znane; ale ma być już pewna, że Turcyja skłania się potwierdzić podwójny wybór Couzy. Pan Mussurus oświadczył to imieniem swego rządu na dzisiejszem posiedzeniu, dodając, że Porta zgodziła się na to tylko ze względu na główne mocarstwa, chociaż nie uznaje bynajmniej prawności tego wyboru.

— Podróż margrabi d'Azeglio do Rzymu ma być w związku z życzeniem Cesarza Napoleona, by pojednał Sycylię z kuryą rzymską. Papięski nuncyusz Mons. Sacconi miał wczoraj długą konferencyę z Cesarzem w Tuileryach. Tego samego dnia zaprosił Cesarz na obiad jenerała Fantini, przyslanego tu w osobnej misyi z Turynu. Szef gabinetu hrabi Cavoura p. Nigra odjechał już do Turynu.

— Upewniamy, że ciała prawodawcze, którego posiedzenia skończą się 7. maja, odroczą się do przyszłego kongresu. Zdaje się, że oczekiwac chcą wypadku tego kongresu, nim powezmą zamierzone i nadzwyczajne środki finansowe.

— Komisję budżetową ciała prawodawczego przyjmował Cesarz 4go b. m. w Tuileryach, a na posłuchaniu tem był także obecny admirał Hamelin i marszałek Vaillant.

— Pan Lamartine otrzymał temi dniami znaczny upominek wcale niespodziewany. Miasto Paryż ofiarowało mu darem obszerną własność gruntową w Bois de Boulogne razem z pięknym budynkiem mieszkalnym.

— Gwardyę cesarską uzupełniają, a jak upewnia *Constitutionnel*, wcielają do niej znaczne oddziały z pułków strzeleckich i liniowych.

— Dywizya paryska, która ma być wysłana do Lugduuu, zostaje pod wodzą jenerała Vinoy. Odbywa ona codziennie musztre polową w Vincennes. Zeszłej niedzieli przeglądał marszałek Castellane równocześnie z rewyą paryską także i załogę lugduńską. Do stajen w Caen zakupują ciągle konie dla armii. W lutym zakupiono tam według doniesień urzędowych 741 koni za 598.685 fr., a w pierwszej połowie marca 353 koni za 318.575 fr.

— Marszałek Magnan wydał przy sposobności przeglądu niedzielnego na polu marsowem następujący rozkaz dzienny do armii paryskiej:

Przeгляд wojskowy, który dnia dzisiejszego odbył Cesarz, odznacza się od wszystkich dawniejszych dobrym porządkiem, ścisłością i dokładnością manewry, tudzież dobrem trzymaniem się w szeregu i dzielną postawą wojsk. J. M. Cesarz wyraził w tej mierze pochwałę swoja marszałkowi, wodzowi naczelnemu, który z największą przyjemnością podaje to do wiadomości korpusom będącym pod jego komendą, i składa im podziękę swoja za ich gorliwość. W głównej kwaterze w Paryżu, 3. kwietnia 1859. Marszałek-wódz naczelny *Magnan.*

— Pięciu młodych Persów, między tymi kuzyn Feruk Chana, przybyło do Paryża. Dwóch z nich uczyć się chcą medycyny, a dwóch umiejętności wojenych.

— Według kupieckiego listu otrzymanego w Marsylii dnia 4. kwietnia wydano rozporządzenie, na mocy którego dozwolony jest w Sycylii przywóz zagranicznego zboża. Z rozporządzenia ministra Algieryi i kolonii mianowano w głównych portach Francyi komisarzy dla przeglądania okrętów, które wychodzący przywożą do francuskich kolonii. Okręta stosować się mają ściśle do przepisów dekretu z dnia 27. marca 1852 roku.

Belgia.

(Projekt reformy w wyborach.)

Bruxela, 3. kwietnia. Gabinet tutejszy przedłożył zgromadzeniu prawodawczemu projekt względem powiększenia liczby reprezentantów i senatorów, a to stosownie do powiększonej teraz ludności.

Kongres narodowy z roku 1831 usiłował zaprowadzić słuszną równowagę między mieszkańcami miejskimi i wiejskimi. Uwzględnił i to, że mieszkańcy miast, którzy na miejscu mogą przystąpić do wyborów, zbierają się zwykle niemal wszyscy, gdy tymczasem wiejscy zmuszeni są odbywać wprzód kilkanałową podróż w tej mierze, i dlatego też wielu z nich usuwa się całkiem od wyborów. Dla wyrównania więc tego ubytku i należytego zastępstwa agronomicznych, przemysłowych i handlowych widoków, ustanowiono wyższy cenzus wyborczy dla miast, niż dla prowincyi, tak, że wyborcy wiejscy mogli już zrównoważyć liczbę wyborców miejskich.

Po wypadkach w roku 1848 uchylono ten system i zaprowadzono jednakowy cenzus tak dla wyborców miejskich jak i wiejskich. Ztąd wynikło, że czynność wyborców wiejskich znacznie zmalała. Lecz to nie wystarczało jeszcze naszemu stronnictwu liberalnemu. Potąd mogli wyborcy jednej i tej samej gminy zbierać się w spólnem biurze wyborczem, i tam głosy swe składać. Tym sposobem można się im było porozumieć względem wyboru kandydatów. Lecz nasze stronnictwo liberalne ma swoje stowarzyszenia, gdzie się umawiają i wzajemnie zobowiązują, i to im wystarcza. Nie zyczą sobie tego, by mieszkańcy jednej i tej samej gminy także mogli porozumiewać się ze sobą, i wynaleźli sposób ich odosobnienia. Sposób w tem jest taki, że spisują listę ogólną w porządku alfabetycznym wszystkich wyborców okręgu, i w tym porządku powołują ich do rozmaitych miejsc głównych. — Otoż taka jest dążność artykułu dodanego przez centralizacyę do projektu, który rząd przedłożył izbie drugiej. Gdyby to postanowienie miało się utrzymać, natenczas prawo wyboru na prowincyi uchylonoby całkiem już na korzyść miast.

Stronnictwo zachowawcze pomnie jeszcze tradycyi szlacheckich i wielkich kongresu narodowego z roku 1830, nie może spoglądać na to obojętnie, by tym sposobem wyzowano znaczną część mieszkańców z praw im przysługujących. Dla należytego i słusznego urzadzania wyborów i ułatwienia wszystkim wyborcom dopełnienia ich obowiązku, domagało się już przed kilkoma laty chociaż bezskutecznie utworzenia kolegiów wyborczych. Upewniamy, że teraz ponowić chce dawniejsze usiłowania swoje w tej mierze, a przynajmniej naradzali się nad tem najznakomitsi członkowie stronnictwa zachowawczego na przedwczorajszem swem zgromadzeniu, i powzięli stanowcze postanowienie popierania usiłowań rzeczonych.

Szwajcarya.

(Odpowiedź pruska. — Zajęcie kolei żelaznej.)

Pruski poseł w Szwajcaryi p. Kamptz wręczył prezydentowi związkowemu dnia 3go b. m. odpowiedź swego rządu na oświadczenie neutralności uczynione na mocy uchwały związkowej rady. Do oświadczenia, że spodziewa się utrzymania pokoju, przyłącza pruski rząd zapewnienie, że nie omieszka, coby mogło przyczynić się do dopięcia tego celu. Co do sposobu zapatrywania się związkowej rady względem polityki, jaką Szwajcarya zachowywać zamysła w obec neutralnej części terytorium Sabaudyi wyraża się królewski gabinet w Berlinie w ten sposób, że można rokować, iż pruski rząd zgadza się zupełnie na oświadczenie związkowej rady.

— Telegram dziennika *Allg. Ztg.* donosi z Berna dnia 6go kwietnia:

„Obrót handlowy na żelaznej kolei z Strasburga do Bazylei przerwany jest od dwóch dni z powodu licznych transportów wojska z Strasburga do Belfost. W Szwajcaryi zakupili francuscy liweranci nadzwyczaj wiele siana.“

Włochy.

(Reklamacya księcia Corsini. — Okolnik do urzędników w Parmie. — Wybory w narodowej gwardyi piemockiej.)

Toskania. Marsylska depeza z dnia 28. marca doniosła według prywatnych wiadomości z Florencyi, że książę Corsini doradzał w liście pierwszemu ministrowi Toskanii, ażeby z Piemontem zawarł przymierze. Dziennik *Independance belge* zaś zawiera następującą depezę z Rzymu z dnia 5. b. m.

„Chciej pan umieścić następujące zastrzeżenie:

„Książę Corsini zaprzecza wyrażnie jakoby pisał list zmyślony w marsylskiej depezy z dnia 28. marca. Książę Corsini.“

Z Parny. Agitacya z Piemontu w księstwach i na włoskim półwyspie uragająca się interakcyonalnym i wszelkim innym prawom dąży tu równie jak i wszędzie jedynie do tego, ażeby mło-

dział wywabić za granicę. Podczas gdy władze z swej strony pełnią swoją powinność i na granicach starają się przeszkodzić wychodźtwno tego rodzaju, wydał pierwszy ochmistrz książęcego domu hrabia Giulio Zileri do swych podwładnych urzędników okolic z wezwaniem przyczynić się do tego, „aby młodzież nie dała się obalamować, i nie wstępowała do wojskowego korpusu, który teraz formują w Piemontcie, gdyż wychodźtwno tego rodzaju jest czynem rewolucyjnym, wymierzonym na monarchę, na ustawy i sprawiedliwość. — Rzeczony okolic ostrzega także, by nie kupowano 5 lirów banknoty werbowniczego komitetu wydawane na wsparcie rewolucyjnych dążeń, a w końcu dodaje, że ktokolwiek dopuści się takich zbrodniczych przystępstw, sam sobie będzie musiał przypisać następstwa, jakie ztąd będą mogły wyniknąć.

Z Piemontu. Dziennik *Armonia* pisze, że wybory na starszą część narodowej gwardyi, która miały odbywać się teraz, nigdzie prawie nie mogły być przedsięwzięte, gdyż zanadto mało gwardziistów przystąpiło do aktu wyborczego; władze zatem same przedsięwzięły mianowania. Jestto dowód, pisze *Armonia*, jak mało zgadza się piemoncka ludność na zaprowadzenie narodowej gwardyi.

Niemce.

(Sejm berliński. — Stan rzeczy. — Komendant załogi frankfurtskiej. — Organizacya urzędów w Hanowerze. — Zbrojenie się.)

Berlin, 7. kwietnia. Zamknięcie sejmku nastąpi zapewne dopiero w maju, gdyż trudno by skończyły się prędzej obrady nad budżetem w senacie, zwłaszcza, że przerwą je jeszcze ośmiodniowe ferie wielkanocne.

— Nadzieje pokoju zmniejszyły się tu znowu w ostatnich dniach a przyczyniło się do tego równie wyzywające postępowanie Sardynii jak i niepojęta polityka Francyi. Przy takim stanie rzeczy zdaje się być bardzo słusznym projekt, ażeby sejm związkowy zakazał wywóz prochu z Niemcy, gdyż niepodobna, ażeby Francya i Sardynia pobierały z samej Niemcy amunicyę dla pokonania państw niemieckich.

Frankfurt, 6go kwietnia. Pruski major drugiego pułku gwardyi, p. Alvensleben mianowany zostanie jak utrzymują komendantem tutejszej załogi związkowej.

Hanover, 4. kwietnia. Z dniem 16. maja ma wejść w życie nowa organizacya urzędów i sądów. Już wyszło rozporządzenie, które ustanawia powiaty nowych urzędów, a jutro ma nastąpić ogłoszenie dalszych ustaw. Z istniejących dotąd 175 urzędów administracyjnych pozostało tylko 102; reszta 73 będzie połączona z najbliższymi urzędami.

Kassel, 6go kwietnia. Pierwsza izba wzięła już dzisiaj na jawnem posiedzeniu pod obrady wniosek rządowy, względem nadzwyczajnego kredytu 98.000 talarów na zakupienie przedmiotów potrzebnych do jak najspieszniejszego uzbrojenia.

Rosya.

(Sejm w Finlandyi. — Wiadomości bieżące.)

Helsingfors, 26. marca. Jak piszą jednemu z berlińskich dzienników, obiega tu pogłoska, której potwierdzenie sprawiło by tu radość nie małą: Słychać, że temi czasami zwołany będzie fiński sejm. Odkąd Finlandya przeszła od Szwecyi pod panowanie Rosyi, byłoby to po raz pierwszy, że się sejm zgromadzi. Powodem do tego ma być to, że fińska kasa państwa potrzebuje dla uregulowania swych finansów zaciągnięcia większej pożyczki i że finansowa, na rozpoznanie tego projektu ustawy mianowana komisya oświadczyła, że taka pożyczka zdaniem jej nie może być zaciągnięta bez przyzwolenia sejmku.

Jedno z okazałych przedsięwzięć, nad którem już pracują, odnosi się do budowy pływającego doku na reparacyę większych okrętów. W tym zamiarze otwarcza się już towarzystwo. Koszta doku obliczają na 60.000 rubli srebrnych i utrzymują że w 1860 roku zostanie ukończony. Jak wiadomo jest obecnie Sztokholm najbliższem miastem, gdzie znajduje się obecnie Sztokholm kupieckich; rzeczony przedsięwzięcie zatem nie małej jest wagi dla naszej żeglugi.

W Kuopio wychodzić będzie nowy fiński dziennik.

Księstwa Naddunajskie.

(Ministryum włoackie.)

Dziennik *Bukarester Deutsche Zeitung* pisze: „Jak już wiadomo, zażądał Jego książęca Mość wskutek terażniejszych stosunków i na rozmaite niezwłocznie potrzebne ulpszenia, od sejmku kredytu ośmiu milionów, ale oraz, że większość izby uchwaliła wopodali się teraz wszyscy ministrowie do dymisji. Książę Kuza jednak nie przyjął żadnej dymisji i odwołał się do patriotyzmu ministrów z oświadczeniem, że wotum z dnia 28. lutego, nie może mieć tak obrazającego znaczenia, jakie w niem upatrują ministrowie; oraz że cały zakres działania odnosnych departamentów, nie jest jeszcze zupełnie ustanowiony, zatem wotum odnosiło się raczej do stosunków niżli do samych ministrów.“

Ministryum więc pozostaje w swem urzędowaniu, a obrady izby toczą się dalej bez przerwy.

A z y a.

(Najnowsza poczta zamorska na Tryest.)

Kalkuta, 9. marca. Bilowie w Guzeracie próbowali wywołać powstanie; major Wallace wyruszył przeciw nim. Legia niemiecka będzie rozwiązana; oficerowie powracają na Przylądek, a szeregowcy wstąpią do europejsko-indyjskich pułków. Władze angielskie potwierdziły wybór Ranguana na siedzibę dla byłego Króla Delhów. W Pendzabie zaprowadzają w sądach język angielski.

Singapura, 26. lutego. Portugalski gubernator w Makao zawarł 12. lutego traktat z Siamem.

Aucklandya, 11go stycznia. „Nowara“ odpryęta 8. do Tahiti.

Batawia, 23. lutego. Holenderska ekspedycya na Boni wypadła pomyślnie. Bajogę zdobyto. Jeden z tutejszych dzienników handlowych karci mieszanie się francuskiego koczula jeneralnego w sprawy druku. Paroptyw angielski przywiózł 150 buntowników z Bombaju, którzy jako poddani rządu portugalskiego w Goa odstawieni będą do Timordelbów.

Hongkong, 26. lutego. Francuska eskadra i kilka oddziałów wojska wyruszyły do Segon; tymczasem uderzyli Kochinchinowie na pozostałych i zabili do 200 ludzi. W Tonkinie odkryli misjonarze katolicycy obfite pokłady złota.

Airyka.

(Kanał suezki.)

Listy z Egiptu w gazecie tryestyńskiej przedstawiają sprawę kanału suezkiego w nierównie pomyślniejszem świetle, niż doniesienia innych korespondentów nieobeznanych ze stanem rzeczy. Wprawdzie niewspiera rząd egipski urzędownie robót rozpoczętych na dniu 21. z. m. po odejściu przynależnych inżynierów z Kairu, ale też za to niestawi im najmniejszych przeszkód. Ci więc — dodaje gazeta tryestyńska — którzy śledzą bacznie stosunków w Egipcie i znają terażniejsze stanowisko Anglii w obec państwa otomańskiego, mogą łatwo osadzić tę sytuacyę, która w ogóle od czasu przybycia pana Lesseps do Egiptu, zmieniła się widocznie na korzyść Anglii.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Medyolan, 10. kwietnia. Dzienniki turyńskie rozgłaszają bardzo obszerny przeciw Piemontowi wydany rozkaz dzienny do armii austriackiej we Włoszech, z którego możnaby wywnioskować bezpośredni atak wojenny ze strony c. k. wojska. Odpisy tego mniemanego rozkazu puszczano i tu w obieg, a nawet telegraficzne wiadomości z Paryża donoszą, że wieść o tym dokumencie wywołała wielką obawę na giełdzie. Cała rzecz jednakże jest zupełnie zmyślona i należy do rzędu owych licznych kłamstw i podstępów, jakich używa partya rewolucyjna, by utrzymywać umysły w nieustannem rozdrażnieniu.

Paryż, 10. kwietnia. *Monitor* przyniósł dziś znowu artykuł o stosunkach do Niemcy. Oto główna treść jego. Rząd francuski pojmuje i szanuje drażliwość narodową, i gdyby był Niemcy dał powód do obawy, uznałby ją za szlachetną i sprawiedliwą. Nie możemy jednak wierzyć, by ci, którym niedaliśmy żadnego powodu do podejrzenia, mieli posadzać nas niesprawiedliwie i z oprzedzeniem. Gdy pojawiły się w Niemczech manifestacye tego rodzaju, dowiadaliśmy się o nich bez oburzenia w przekonaniu, że światła część publiczności niemieckiej pozna wkrótce, że tym gwałtownym zamachom zbywa na rzeczywistej podstawie. To zaufanie niezawiodło nas. Agitacya zaczyna się usmierzać, o czym z przyjemnością się przekonywamy. By podać w podejrzenie rząd francuski, przypisywano mu dwa pisma, za których treść niejest gabinet Tuileryów bynajmniej odpowiedzialny. Rząd francuski niepotrzebuje nie tać. Jego polityka w sprawie włoskiej nie może wcale obudzać nieufności, i owszem powinna uspokajać ducha Niemcy. Francya niemyśli wcale naruszać w Niemczech to, czego chce bronić we Włoszech. Jej polityka zbija wszelką zadzę zdobyczy, i niedobija się niczego innego, tylko zadośćuczynienia i dobra ludów. Francya sądzi, że tak w Niemcy jak i we Włoszech mogą się utrzymać i ustalić narodowości uznane traktatami, ponieważ uważa je za główne podstawy porządku europejskiego. Jestto niedorzeczność przedstawiać Francycę za nieprzyjaciółkę narodowości niemieckiej. Rząd Cesarza używał tylko swego wpływu, by zatłwić istotejące trudności ze stanowiska słuszności i sprawiedliwości. W Szwajcaryi przyczyniła się urzędowa interwencya Francyi do załatwienia sprawy neuchâtelkiej. Nawet i we Włoszech zapobiega tylko jej staranność większym trudnościom. W delikatnej sprawie, jaka wywołowała się między Danią i związkiem niemieckim, pojmował dobrze rząd francuski, pomimo swej sympatii dla Danii, słuszną drażliwość publiczności niemieckiej pod względem prowincyi, należących do rzeczy niemieckiej, i podnosił głos pojedynczy w Kopenhadze. W Księstwach Naddunajskich starał się przywieść do skutku prawne zyczenia. Polityka Francyi nieuzywa podwójnej miary i wagi. Co chce, ażeby było szanowane we Włoszech, potrafi szanować to samo w Niemczech. Nam nie zagrażałby wcale przykład narodowej Niemcy, jeżliby federacyjną organizacyę swoją pogodziła z jednomyślną dążno-

